

§ 6.

Doprava raných bramborů po železnici nebo paroplavebními podniky, jakož i po nápravě vázána jest na dopravní osvědčení, jež vystavuje Zemský obilní ústav, resp. pokud se jedná o dopravu v témž politickém okrese, okresní obilní úřad.

§ 7.

Vývoz raných bramborů za hranice státu jest zakázán. Kdo proti tomu jedná, bude trestán soudem podle zákona ze dne 18. března 1920, č. 188 Sb. z. a n., o stíhání pochybného vývozu předmětů potřeby do ciziny, po případě dle § 11 vládního nařízení ze dne 28. listopadu 1919, č. 645, Sb. z. a n., o úpravě dovozu a vývozu.

§ 8.

Všecka předchozí nařízení, týkající se úpravy obchodu ranými brambory, zejména nařízení vlády republiky Československé ze dne 18. června 1919, č. 337 Sb. z. a n., a ze dne 23. července 1919, č. 428 Sb. z. a n., pozbývají platnosti.

§ 9.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 10.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministerstvo pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Staněk v. r.
Dr. Engliš v. r.	Stříbrný v. r.
Habrman v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Prášek v. r.	Somntág v. r.
Dr. Winter v. r.	Johanis v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Hotowetz v. r.
Dr. Dérer v. r.	

Čís. 372.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 31. května 1920,

ímž se upravují odpočivné a zaopatřovací požitky příslušníků bývalého úřednictva poštovního a telegrafního ústavu, po případě jich pozůstalých.

Na základě § 11 zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 3. Sb. z. a n. z r. 1920, se nařizuje:

§ 1.

Za osoby, na něž se vztahují ustanovení zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1920, pokládají se ve smyslu tohoto nařízení i příslušníci bývalého úřednictva poštovního a te-

legrafního ústavu — vrchní poštmistři, poštmistři, poštovní oficianti (poštovní pomocní úředníci), poštovní expedienti bez rozdílu, mají-li zkoušku oficiantskou či ne, poštovní (telegrafní) expeditoři, manipulační diurnisté, poštovní a telegrafní manipulantky, manipulantky a telegrafistky, telegrafní adjunkti (mechanikové) — a jich pozůstalí, pokud jich řádné odpočivné neb zaopatřovací požitky se jim poskytují, neb budou přiznány na základě nařízení bývalého ministerstva obchodu ze dne 21. května 1903, č. 108 ř. z., ze dne 21. května 1903, č. 109 ř. z. (čl. IV. a XXXVII.—XLI.) a ze dne 5. srpna 1911, č. 155 ř. z.

§ 2.

Na zaměstnance, po případě jich pozůstalé, uvedené v § 1, vztahují se též ustanovení článku I., § 8, odstavce 1., číslo 2., a odstavce 3. zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2. Sb. z. a n. z roku 1920.

§ 3.

Pozůstalým po zaměstnancích uvedených v § 1 vyměřuje se úmrtné dle obdoby ustanovení článku IV. a XI. zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2. Sb. z. a n. z roku 1920, dle skutečně požívaného výslužného. V rozporu s tím stálé dosavadní ustanovení se zrušují.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. září 1919 a provéstí je přísluší ministru pošt a telegrafů.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Staněk v. r.
Dr. Engliš v. r.	Stříbrný v. r.
Habrman v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Prášek v. r.	Somntág v. r.
Dr. Winter v. r.	Johanis v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Hotowetz v. r.
Dr. Dérer v. r.	

Čís. 373.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. května 1920

o obchodu rybami sladkovodními.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n., zrušuje se nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. července 1919, č. 388 Sb. z. a n., o obchodu rybami sladkovodními, a nařizuje se ve shodě s ministerstvem zemědělství toto:

§ 1.

Rybníky obsahující vážnou rybu (t. j. rybu tříletou) musí býti sloveny dle obvyklého odlovo-